

AVUKATLIĞIN GEREKLERİ*

Kenett Robert Redden
Çev. Av. Fahrettin Kayhan

Adamın biri akıllıca bir şey söylemiş: "Avukatlar çok çalışır, iyi yaşar, ama fakir ölür." Bu söz genellikle doğrudur ve kariyer olarak avukatlığı düşünüyorsanız, mesleki beklentileriniz konusunda hayallere kapılmamalısınız. Sadece, "Bu meslek bana ne verecek" kaygısıyla mesleğe giren bir kişi, kısa bir sürede, mesleğin kendisine çok az şey verdiğini farkeder. Bunun temel nedeni, bir iş veya mesleğe varlık kazandıran öğenin, meslek mensubunun kendi bencil çıkarları ve kişisel isteklerinden önce ve üstünde, sürekli olarak diğer insanların menfaatlerine hizmet etmeyi gerektirmesidir. Meslek erbabının, her işte dürüstlük ve doğruluk kuralları çerçevesinde, mümkün olduğunca çok para kazanması kabul edilen ve uygun görülen bir motivasyon olmasına karşın, bu bir görev olarak nitelendirilemez.

Bu nedenle, Yargıç *Brandeis* hukuk mesleğini çok isabetli olarak: "Bir meslek ki, onu icra edebilmek için, az miktarda da olsa salt ustalık ve maharetin ötesinde ayrıca ön hazırlık niteliğinde bilimsel eğitim gerektirmektedir. Bir meslek ki, sadece meslek mensubunun kendisi için değil, başkaları için icra edilir. Bir meslek ki, onda kazanılan paranın miktarı başarının ölçütü olarak kabul edilmez." sözleriyle nitelendirmiştir.

---

* Kenett Robert Redden, *So You Want To Be A Lawyer*, Indianapolis, s. 17-21

Bu kapsamlı bakış açını, insanların yaşam ve servetlerini idare etme işinin, avukatın günlük sorumluluğu olduğu gerçeğinde gözlemleyebiliriz. Müvekkillerinin mahrem işleri kendisine tevdi edilen avukatlar, onların kişisel menfaatlerine bağlı kalmaya yemin etmiş yargı görevlileridir.

Müvekkillerinin güvenini ihlal ederek avukatlık mesleğini lekeleyen avukatların varlığı da bir gerçektir. Avukatlar, ne de olsa insan tabiatının bütün zayıflıklarına maruzdurlar ve her zaman içlerinden çürük çıkanlar olacaktır. Maalesef, basın sektöründeki yaygaracı gazetecilik misali, yoldan çıkanların ve kutsal yeminlerini ihlal ederek, mesleklerini kendi çıkarları için istismar edenlerin varlığı bir trajedidir. Fakat, *Scott*'ün "*The Antiquary*" adlı kitabında dediği gibi: "Sınırsız ve mutlak olarak güvene dayalı bir meslekte, aptalların tembellikten dolayı güven ilkesini ihlal etmeleri ve hilekarların da dolandırıcılıklarında güveni kötüye kullanmaları süpriz olmamalıdır. Fakat, avukatların çoğu namusludur – ve çoğu için ben kefilim – ki onlar farklı pek çok tuzak ve engele karşın dosdoğru ve dürüstçe hareket ederler ve büyük bir ustalık ve dikkatle doğrulukta birleşirler. Yurттаşlar, bu insanlara, güvenlik içinde, haklarının korunmasını emanet edebilirler ve ülkelerinin kutsal hukuksal emirlerine ve tanıdığı imtiyazlara itimat edebilirler."

Bu açıklamalar bizi avukatın sahip olması gereken üç kişisel özelliğe götürür: Bunlardan ilki dürüstlüktür. Mesleğin gerektirdiği üstün ve tam bir dürüstlüğü taşımayan bir avukat, öncelikle başarısızlık ve hayal kırıklığına, nihayet işi bırakmaya mahkumdur. Roma İmparatoru, avukatların adalete canla başla bağlı olmaları kuralını, *Justitia*'da vazetmişti. Bu büyük uygarlık çöktüğü zaman, diğer şeylerle birlikte hukuk mesleğinde de ahlaki bozukluk artmıştır.

Tennessee Yüksek Mahkemesi Başkanı *Neil*'in söylediği gibi: "Avukatlık mesleğinde yükselmek için hukuku bilmek yeterli değildir. Eğer meslek onuruna değer vermiyorsanız, hukuki bilginiz, boş tenekeden çıkan ses kadar önemlidir. Meslekte beni izleyen oğluma hep söylemişimdir: "Tek bir yalan söyleme istidadı olan biri avukatlık mesleğine uygun değildir. Uzun yıllar boyunca, tüm büyük avukatlar içinde kişisel veya mesleki yaşamında tek bir leke olan birini tanımadım. Hiç biri meslekî ilke ve inançları hafife almamıştır. Adalet mücadelesinde olanca gücüyle şeref için çaba sarfeden biri, mesleğini şereflilediğini aklından çıkarmamalıdır"

İkinci olarak bir avukat insanlara ve onların problemlerine sonsuz ilgi duymalı ve içten olmalıdır. Eğer bir avukat, büyük oranda özveri sahibi değilse, o avukatın mütalaaları yüzeysel ve

düşüncesizce olacaktır. O avukatın işinden zevk alması ve mesleğini icra ederken haz duyması mümkün değildir. Bu bakımdan, koruyucu avukatlık, koruyucu hekimliğe benzer.

Ayrıca bir avukatın, entellektüel merakı, sonsuz öğrenme arzusu ile zihnî kapasitesini artırma isteği olmalıdır. Aksi halde, avukat kısa zamanda körelecek ve eriyip yok olacaktır. Bir avukatın öğrenim hayatı asla bitmez. Onun ihtisas alanı, tüm dünyadır; avukatın öğrenim konusuna, her şey girer. Avukat, kendi kişisel çabası ile kurumsal öğrenimi birleştirebilen geniş bir ufka sahiptir. Her yeni müvekkil, çalışmayı artırmayı, araştırmayı ve hevesli bir zihni gerektirir. Yargıç *Holmes*'in dediği gibi, "Hukukçuluk, bir ressam veya şairin işi değildir. Hukuk, filazofların işidir."

Dürüstlük, anlayış ve zeka üçlüsü olmadan, bir avukatın meslek yaşamını uzun süre idame ettirmesi mümkün değildir. Avukatın başarısının, teşebbüs yeteneği, yaratıcılık, sağduyu, liderlik ya da şansa ölçüldüğü de bir gerçektir. Ne varki hiç birşey, klasik ifadeyle, sıkı çalışmanın yerini alamaz. Gerçekte, bir avukatın sahip olması gereken iyilik ve erdem ölçüsü yoktur.

Halen büyük Federal Yargıcımız *John J. Parker*'in söylediği gibi: "Bütün problemlerin ötesinde, bir avukatın sahip olması gereken tüm kişisel özelliklerinden vazgeçilebilir. Ancak, doğruluk ve dürüstlükten asla vazgeçilemez. Bu hususun önemi konusunda kendinizi aldatmanın anlamı yoktur.

Fiziksel özörlere gelince: Avukatlık mesleğinde bunlar ciddi bir engel teşkil etmez. Görme, işitme engelli ya da organlarını yitirmiş pek çok insan, meslekte tutunmaları ve üstün başarıyla büyük hayranlık kazanmışlardır. İnsanlara hizmet eden böylesine yılmaz bir avukat, hiç bir sağlık sorunu olmaksızın mesleği icra eden size galip gelebilir. Bir gün biri, fiziksel özörlere rağmen başarılı olan avukatların heyecanlı ve ibret verici hikayesini yazacaktır. Tüberküloz veya kalp hastası olmanız sizi bir parça yavaşlatabilir, ama gerçekten zirveye tırmanmak istiyorsanız ve mesleğin icrası için gereken bedeli ödemeye hazırsanız bu durum sizi kesinlikle durduramaz.

Ahlaksızlık, zihni zayıflık ve kişilik zaafiyetleri varsa, o kişi hukuk mesleğine ehliyetli değildir. Ama fiziksel özörlere, meslek için bir engel oluşturmaz. Zayıf bir bedeniniz varsa, onu olabildiğince etkin ve etkili kullanın, bu durum sizin hukuktaki başarınızı sınırlandırmayacaktır.

Sözün özü: Ameraki Birleşik Devletleri Yüksek Mahkeme Yargıcı *Joseph Bradley*'in söylediği gibi: "İyi yetişmiş bir avukat olmak için hukuk bilgisinin yanısıra, tarih bilgisi, bilim, felsefe, plastik sanatlar, iş idaresi, insan ilişkileri ve içinde yaşadığı toplumda vuku bulan bütün işlerin bilgisiyle donatılmış olmak gereklidir."